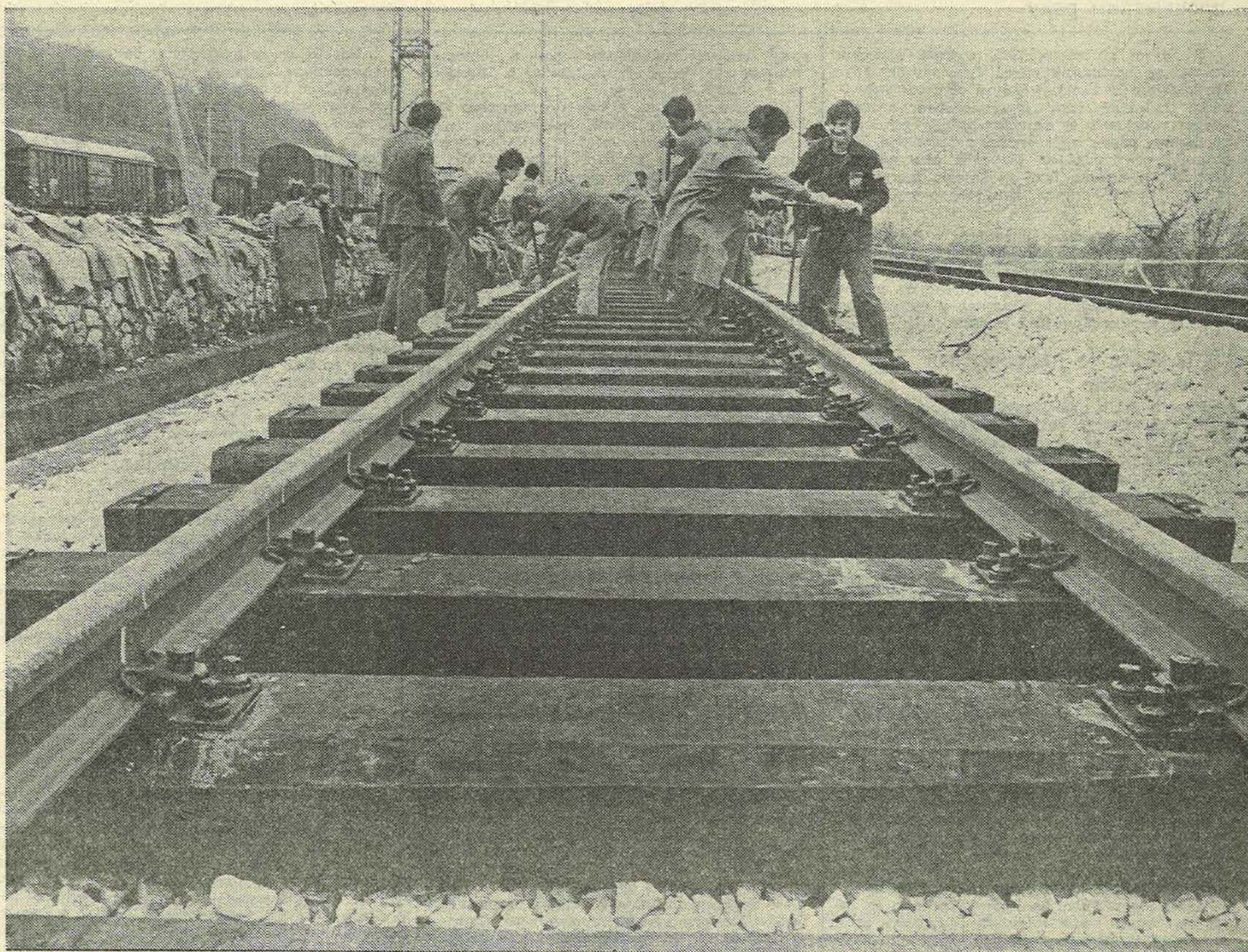

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 115

Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Све су дуге трачнице другог колосијена

Рапорт из Завидовића

Још 500 метара трачница

ЗАВИДОВИЋИ, 25. ЈУЛА — Присуствовали смо јуче неуобичајеном слављу на траси. Славило се и уједно радило. Славило се оно што се ради, а било је то постављање првих трачница у овој смјени у дужини од 500 метара.

Још рано ујутро упутило се 96 најбољих бригадира на Станицу Брадићи, да приступе извођењу финалног дијела посла, на тој дијелу трасе. Будући да је то за сваког бригадира велика част, јучерашњи посленици састављени су из свих бригада, како би свака бригада узела учешћа у том подухвату.

Ако се узме у обзир да је у претходној смјени већ положено 700 метара трачница, сада је на овој дијелу трасе, дугој 25 километара положено укупно 1.200 метара пруге.

М. Др.

DOGOVORI GRADITELJA
PRUGE U DOBOJU

Razmatranje izvještaja o dosadašnjoj dinamici izgradnje

Savjet Omladinske radne akcije »Šamac — Sarajevo 78« raspravljaće o životu i radu brigadiru u dosadašnje tri smjene, a Savjet lista »Omladinska pruga« analiziraće ostvarivanje predviđene koncepcije ovog glasila za period od 1. aprila do 15. jula

DOBOJ, 25. JULA — Danas u podne će se ovdje okupiti članovi Savjeta ORA Šamac — Sarajevo, da na svojoj sedmoj sjednici razmotre dva izuzetno važna pitanja: izvještaj o životu i radu učesnika Akcije u prve tri smjene i informaciju o realizovanju dinamike izgradnje drugog kolosijeka pruge Doboј — Zenica.

Sigurno je da će se ovom prilikom, kada se približava istek polovine vremena planiranog za izgradnju drugog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo, uokviriti kompletna slika o stanju ukupnih radova na trasi, kao i dosadašnjoj i budućoj ulozi omladinskih radnih brigada u izgradnji pruge. Biće to osnov za dalju organizaciju poslova i njihove dinamike, čiji sklad treba da ostvari obećanje svih graditelja — da će pruga biti završena do 29. novembra.

Sutra će se održati treća sjednica Savjeta našeg lista »Omladinska pruga«. U prvom planu sjednice je analiza lista u periodu od 1. aprila do 15. jula.

Bez sumnje je da će primjedbe i sugestije članova Savjeta, te njihove odluke, uveliko pridonijeti potpunom ostvarivanju zacrtane koncepcije »Omladinske pruge«, kao i njezinom osvježavanju.

Iako se kraj četvrte smjene Akcije već približio, iako su brigadiri za posao sve više i kao nikada do sada raspoloženi, ponavlja se stara priča. Izvođači stručnih radova ne obezbjeđuju na vrijeme posao koji omladinske radne brigade mogu i hoće da urade, i zbog kojih se i nalaze na akciji. Ako se, radi primjera, osvrnemo na jučerašnji njihov rad na trasi, između Doboja i Maglaja, slika o tako neorganizovanom poslu biće potpunija. Sve brigade dobojskog naselja ostvarile su juče 820,85 efektivnih sati, što uz učinak od 201,06 odsto daje 1.644,3 norma sati. Taj isti posao, raspoređen na šest planiranih brigadirskih radnih sati veoma bi lako obavile dvije nekompletne brigade.

2. M.

Ћаци Партизанске гимназије из Сарајева — градитељ и првог колосијена

Друга сарајевска три пута ударна

Ћаци — ратници радили су у Првој, а после доласна матураната формирали Другу сарајевску бригаду ◇
Без изостанак у школи и на прузи ◇ »Школарци« су предњачили у пребацавању норми и културно-просвјетном раду

У другој половини 1945. године, врховни командант оружаних снага Југославије, друг Тито, донио је Наредбу којом се свим ученицима, припадницима југословенске армије, пружа могућност за демобилизацију ради настављања, ратом прекинутог, школовања. Користећи се одредбама Наредбе око хиљаду младих, и велики број дјевојака, напустило је своје ратне бригаде, допутовало у Сарајево.

Тадашњи министар просвјете у Влади НР БиХ друг Цвијетин Мијатовић Мајо објављује Уредбу да се у главном граду БиХ по хитном поступку оснује и отпочне са радом Партизанска гимназија. Настава у школи почела је у децембру 1945. године.

Требало је надондодати изгубљено

Плановима и програмима требало је, током едне календарске године, савладати градиво за више разреда — надондодати изгубљено. Састав ученика регрутован је од партизана — бораца, подофицира и официра. У Сарајево су дошли из оперативних јединица у шароликим војничким униформама. Грудни многих партизана — сада већ ученика, красила су ратна одликовања. Она су у рату и непосредно по његовом завршетку додијелена најхрабријим борцима, бомбашима и митраљесцима за освједочена јунаштва у многим биткама широм Југославије. Међу ученицима је било и носилаца Партизанске споменице 1941. године, учесника историјских битака на Козари, Неретви, Сутјесци и Дрвару. Сакупили су се ратници у ослобођеној земљи у слободи којој су у предању између борби и на дуготрајним маршевима само маштали. Били су то борци крајишких, херцеговачких, источнбосанских, црногорских, личких, србијанских, и других пролетерско-партизанских дивизија. Ратовали су они и после 9. маја 1945. године, када је други свјетски рат званично био завршен. На југословенско-аустријској граници, све до 15. маја 1945. године бацали су ручне бомбе на Хитлерове фашисте и домаће издајнике, умјешно руковали аутоматима и митраљезима, али после тих борби били и најтужнији, иако је слобода била на прагу. Требало је на крајњој тачки наше домовине сахранити своје погинуле другове, којима ратна срећа није била наклоњена да дочекају толико жељену слободу која је била надхват руке.

Поред поменутих ратника, Партизанску гимназију похађали су и они који су за вријеме рата, због илегалног рада за НОБ или бојкота квислиншке власти, прекинули школовање и ријетки појединци који су преживјели све страхоте у фашистичким концентрационим логорима Бухенвалда, Аушвица, Матхаузена...

Ни математика није била препрека

У новим условима мало је било времента за евоцирање успомена на борбе и ратне побједе, за жаљење погинулих другова или родитеља. Морало се, након одложених пушака, још чвршће прихватити књига, ако их је било, а било их је мало. Новој Титовој Југославији били су потребни техничари, учитељи, професори, правници, инжењери... Требало је обнављати порушену земљу, градити нове објекте. У раду школе посебно су се ангажовали комунисти, чланови партијских ћелија, актива СКОЈ-а и Народне омладине, а таквих је било много, готово сви. Изостанци са наставе и дисциплина за ученике школе нису били проблем. Изостанак, изузев болесних другова, није ни било. Једину болну тачку за велики број партизана-ћака представљала је математика, али зар је смјело и могло бити несавладивих препрека на путу ученика-партизана. Такве »отпорне тачке« савлађиване су

у кружоцима даноноћним радом. Одлични ученици постајали су »професори«. Препреке лако отклањане.

Наши професори, а посебно директор Гимназије Душан Ђурановић, црногорски партизан-пролетер, били су нам не само васпитачи и другови, него и више. Многима од нас замијенили су погинуле родитеље.

Ученици трећих, петих, шестих и седмих разреда Партизанске гимназије из Сарајева, трећег маја 1947. године, сврстани у двије радне чете, по 70 борица у свакој, отпутовали су на изградњу омладинске пруге Шамац — Сарајево. Матуранти, ученици четвртих и осмих разреда, ради полагања завршних испита, задржали су се у Сарајеву до почетка јуна. Тада је требало формирати Другу сарајевску бригаду од ученика наше школе. До тог времена, двије поменуте чете појачале су Прву сарајевску бригаду девете секције, која је била стационирана у Добрињу код Високог.

Док матуранти нису стигли

Прва сарајевска бригада је била састављена искључиво из редова радничке омладине. На прузи је боравила од првог априла 1947. године. Према свом саставу, организованости, прекаљености и свакодневном пребацавањем норми убрајана је у ред најбољих бригада секције. Потешкоће на које су борици из Гимназије наишли требало је савладати, а то није било лако. Наше чете су расформиране, а борици распоређени у формације Прве бригаде, чији су припадници већ стекли једномјесечно искуство и завидну физичку кондицију, што је нама недостајало. Међутим, »школарци« како су нас стари борици звали, нису хтјели заостајати. Иако са жуљевима на рукама, које су већ првих часова рада обавијене марамицама, ученици Партизанске гимназије убрзо достижу старе бригадице у раду. Све чешће је долазило до неописиве радости када је неко од наших ученика био, наредбом команданта бригаде, проглашаван најбољим борицом дана. Тада би такав, уз југословенску химну, дизао или спуштао бригадну заставу на јарболу, што је била највећа част за припадника бригаде. Постепено је ишчезао антагонизам између старих и нових борица. Колица, крампе, лопате и резултати су нас зближили. Такмичарски дух владао је како између бригаде у логору и секцији тако и унутар наших чета, водова, десетина, тројки и појединаца. Организација рада била је беспријекорна. Командни кадар се на радилишту препознавао само по ознакама, а неријетко и по пребаценим нормама. Остало је незаборавно. Како је Прва сарајевска бригада водила битку за најбољу јединицу на омладинској прузи Шамац — Сарајево, поводом деветог маја, Дана побједе 1947. године. Све бригаде су изашле на радилиште у исто вријеме, враћале се, такође, у исто вријеме. Поред четних и бригадних статистичара, евиденцију о радном успјеху и пребацавању норми водили су специјално одређени делегати из секције. Није било времена да се поједе ужина која је донесена на радилиште. Водоносе се нису умориле доносећи воду, јер нико није желио губити вријеме. Крампаши нису стизали да закопају земљу за лопаташе. Евидентари су тешком муком стизали записивати резултате.

Ударнички на Дан побједе

Какав је елан међу припадницима акцијашких бригада владао на прузи Шамац — Сарајево тешко је описати, а неке и схватити. Можда то помало личи и на анегдоту, али постоје свједоци који се добро сјећају догађаја. Наиме, 9. маја 1947. око 12 часова бригадир прве чете Мићевић Здравко, иначе ученик Партизанске гимназије био је према статистици најбољи бригадир у чети. До тог времена норму је пребацао за сто одсто.

Борећи се за најбољег у бригади, а можда и у секцији, Здравко је појачавао темпо. Међутим, око 13 сати пао је од умора и сунчанице као покошен. Помоћ су му пружили најближи другови, али Здравко није никако долазио свијести. После неколико минута, поред њега су се нашли Благоје Цвијетић и Милан Срдић — нераздвајна тројка из ћачких домова у Сарајеву. Благоје је пуну канту воде сасуо на Здравка да би га »излијечио«. После га према амбуланти Благоје рече: »Неће Вицку ништа бити, тако смо Здравка звали, а ми ћемо се бар данас добро најести, јер ћемо појести и његов ручак«. У том моменту, чувши шта је рекао Благоје, Здравко се грехотом насмија и не хтједе ићи у амбуланту. Након пола сата одмора вратио се у чету. Проглашен је за најбољег бригадира у бригади на Дан побједе. Од тада, кад год се нас тројица сусретнемо не пропустимо да поразговарамо о 9. мају 1947. године. Благоје и ја редовно будемо »критиковани« како смо због једног ручка »жртвовали« друга.

»Школарци« формирају своју бригаду

Када је Прва бригада почетком јуна напустила Добриње, по распореду у њен логор су стигли ученици из четвртих и осмих разреда — матуранти — Партизанске гимназије. Бригадисти из Прве бригаде ученици Гимназије, придружили су им се и формирали нашу матичну, Другу сарајевску бригаду, од укупно 244 борица (189 омладинаца, 63 омладинке — 34 члана КПЈ и 60 чланова СКОЈ-а).

Очеличени једномјесечним радом допринјели су да Друга сарајевска убрзо стекне потребно искуство и постигне изванредне резултате, па је од главног штаба проглашена ударном три пута за два мјесеца.

Поред свакодневног пребацавања норми у Другој сарајевској бригади је био добро организован и културно-просвјетни рад. Наше секције, драмска, музичка, хорска, фолклорна, често су одржавале приредбе за сусједне бригаде и за становништво околних села. Организована је војна настава гдје смо, такође, заузимали прва мјеста у деветој секцији. Бригада је учествовала на слету у Високом поводом 27. јула, Дана устанка народа и народности БиХ и извела пригодан програм па је била посебно похваљена. Друга бригада по много чему се разликовала од сусједних бригада. Између осталог, била је једина у секцији чији је командант била омладинка, Вера Мујбеговић из Тузле кћерка погинулог борица — доктора Мујбеговића. Бригада је имала свој марш, који је компоновао физкултурни референт бригаде чиме смо изазивали посебно интересовање бригадира других јединица и мјештана Добриње, Какња и Високог. Бригадир су у четима, а и читава бригада с поносом пјевали марш бригаде.

Почетком августа 1947. године, бригадир Друге сарајевске бригаде, више од половине припадника са ударничким значајима, напустили су Добриње и свако је отишао у свом правцу. Пошто је Гимназија, почетком јула престала са радом, то је за нас одлазак са пруге био дефинитиван растајак. Биле су то године када се занимање није могло бирати по жељи. Требало је друштву обезбиједити стручни кадар. Ученици Партизанске гимназије разишли су се по цијелој земљи, укључивали се у друштвену активност у мјестима становања. Многи су наставили школовање у вишим и високим школама. Већа група другарица и другова — матураната, по међудржавном уговору између наше Владе и Владе СССР и других социјалистичких земаља отпутовала је на студије у Москву, Праг, Варшаву...

Милан Срдић, бивши командант чете Друге сарајевске три пута ударне бригаде — двоструки ударник.

ORB »Hivzo Zejnilagić« iz Novog Pazara

Završena prva dekada druge smjene ORA »Morava 78«

Nedostižni Novopazarčani

Brigada »Hivzo Zejnilagić« ostvarila najveći učinak na trasi

KRUŠEVAC, JULA — U naselju »Deseti kongres SKJ« prekinuć je održana svečanost povodom završetka prve dekade druge smjene omladinske radne akcije »Morava-78« na kojoj su saopšteni rezultati postignuti na izgradnji nasipa duž rijeke Rasine i u oblasti društvenih aktivnosti. I pored neobično toplih dana, kada je temperatura dostizala i 35. stepena na termometru, a i kišovitih dana, sve brigade su i po red nedovoljne pripremljenosti za ovakve akcije ostvarile veoma dobre rezultate. Prekjuče je bio udarni dan pa je ostvaren prosječni učinak od 173 odsto. Ostvarena je i prosječna radna norma naselja od 135 odsto. Od devet brigada najveći učinak na radilištu

postigla je ORB »Hivzo Zejnilagić« iz Novog Pazara sa prosječnom dnevnom normom od 274 odsto, a zatim slijede: »15. azbukovačka« iz Ljubovije sa 203 odsto, »Kosmaj« iz Mladenovca sa 185, »Nemirna Ravna« iz Subotice od 173, »Rašid Deda« iz Vučitrna 165 odsto, »27. juli« iz Novog Sarajeva sa 147 odsto, »Antun Cvetković« iz Velike Gorice 140 odsto, »Jurica i Lola« Univerzitetske konferencije SSO iz Beograda i Zagreba sa 138 i »Adem Alić« iz Gračanice sa 134 odsto.

I pored činjenice, kako u izvještaju stoji, da je većina brigada došla na akciju nedovoljno pripremljena, ne samo na radilištu nego i u društvenim aktiv-

nostima, postignuti su veoma dobri rezultati. To je ocjena kritičke analize i samih brigadiru. Ipak, oni nisu zadovoljni postignutim rezultatima, pogotovu ako se ima u vidu podatak da je od 459 brigadiru, čak 357 po prvi put na radnoj akciji, što je za svaku pohvalu, ali njihovo neskustvo je uticalo na ostvarenje još boljih rezultata. Ovo očito govori da su nedovoljno pripremljeni za ovakve napore. Svi su programi realizovani, ali se očekuje, kako su mladi sebi postavili, da se u drugoj dekadi sa većim angažovanjem, poučeni iskustvom iz prve, ostvare znatno veći rezultati i to ne samo na radilištu.

A. GAVRILOVIĆ

Telegram

Među akcijašima »73. Jasen čke« brigade vete-rana koja je nedavno na pustila naselje Zavidovići, bio je i Dragoljub Šaranović Sarko čiji smo telegram, upućen iz Beograda, primili jutros. Evo i njegovog sadržaja:

— »Drag, drugov, brigadiri! Teška srca smo se rasli: od vas, ostavili smo vam još mnogo nezavršenog posla, ali znam, završićete ga na vrijeme. To dokazuje i vijest koju sam sa zadovoljstvom pročitao, da je Vazduhoplovna ORB »Viktor Bubanj« oborila rekord akcije, na čemu vam srdačno čestitam. Želim vam još mnogo radnih uspjeha i da ovaj rekord nadmašite još u ovoj smjeni«.

Srdačni drugarski pozdravi — Sarko

POVODOM 27. JULA, DANA USTANKA NARODA I NARODNOSTI BIH I HRVATSKE

Prigodni bilten naselja Zavidovići

U povodu 27. jula, dana ustanka naroda i narodnosti BiH i Hrvatske u naselju Zavidovići biće štampan prigodni bilten u čijem pripremanju učestvuju predstavnici svih brigada.

U ovom biltenu brigadirima će biti predloženi svi rezultati postignuti u proteklih 20 dana, vezani za rad na trasi kulturno-zabavne, sportske i ideološko-političke aktivnosti.

M. D.

Košarkaško prvenstvo četvrte smjene u naselju Zepče

PRVO MJESTO »MAJEVIČKIM PARTIZANIMA«

Košarkaško prvenstvo u žepčkom omladinskom naselju je završeno. Najbolju košarkašku vještinu pokazali su brigadiri ORB »Majevički partizani« iz Ugljevika i Lopara i oni su košarkaški šampioni za četvrtu smjenu na ovogodišnjoj akciji u naselju ORB Zepče.

U finalnoj utakmici savladali su brigadire iz Kamnika, ORB »Dr Emil Orožen« rezultatom 26:21 (13:10). Snage su tokom prvog i polovinom drugog poluvremena utakmice bile izjednačene, nervozno se igralo u napadu, uz čvrste odbrane, te je zbog toga postignut i mali broj koševa. Tek pred kraj utakmice, košarkaši iz Ugljevika i Lopara iskoristili su nekoliko greški Kamničana i donijeli pobjedu svojoj brigadi.

M. Bo.

O ljudima koji se brinu za ishranu brigadira u naselju Zavidovići

I kuhari prugu grade

Radni ljudi sarajevskog »Mladostbiha« obavljaju svoj dio posla veoma savjesno. Zahvaljujući njihovoj umješnosti i zalaganju mladi, koji dolaze iz svih krajeva naše zemlje, za trpezom se osjećaju kao kod svoje kuće.

U sjećanju brigadista iz prve, druge, treće, četvrte, i onih, koji će u zavidovičko naselje stići, u jednoj od narednih smjena, ostaće, pored ostalog, i imena ljudi koji su svakodnevno brinuli o njihovoj ishrani. Sinan Huremović, Ljuba Živković (teta Ljuba kako je obično zovu), Smajo Hodžić i još njih dvadesetak svakodnevno stižu u naselje prije nego li se na razglasu oglase taktovi melodije koja najavljuje da počinje dan u kome će ponovo biti ostvarena nova pregalaštva, iskopani kubici zemlje, nastavljeno juče započeto...

Zajedničko dogovaranje o jelovniku

Istina, radni ljudi sarajevske Radne organizacije »Mladostbiha« svoj posao ne obavljaju po dnevnoj zapovijesti komandanta naselja ali, činjenica je to, zahvaljujući njihovoj ažurnosti mladost, koja se u zavidovičko naselje »slijeva« iz različitih krajeva zemlje, za trpezom se osjećaju kao kod svoje kuće. S pravom se može reći da se radi o ljudima koji su u svom poslu neumorni. Više od četiri mjeseca, računajući i vrijeme kada su vršene pripreme za početak Akcije, osoblje Poslovne jedinice »Mladostbiha«, rađanje novog jutra dočekuje na radnom mjestu, a trpezarijske prostorije napušta mnogo kasnije nego li i posljednji brigadir u naselju ode na počinak.

— Volim svoj posao! Volim omladinu i zato mi nije teško da učinim sve kako bi njima bilo što bolje — reče nam Sinan Huremović, visokokvalifikovani kuhar. — Kompletan posao realizuje se na osnovu zajedničkog dogovora svih nas koji smo ovdje zaposleni. Postoji i jelovnik. Ali, na ono što je u njemu zacrtano mi se mnogo ne osvrćemo. Važno je da su mladi zadovoljni, da u tanjirima ne ostaje — veli Sinan i dodaje da mu je najveće uživanje kad ujutro oblači bijeli mantil i ponudi doručak mladima koji, po rasporedu, dolaze prvi.

Brigadistima je to poznato, ali sigurno je da bi se iznenadili svi oni koji bi se slučajno našli za ručak u trpezariji, svedeno koji dan, bila bi im ponuđena četiri različita jela. Jelovnikom to nije predviđeno. U pitanju je samo dobra volja osoblja koje, kako su nam to sami rekli, za omladinu može učiniti i mnogo više.

Primjedbi nema ni od inspekcije

Roditelji svih onih koji na izgradnju drugog kolosijeka pruge stignu u naselje Zavidovići ne treba da brinu. Sastavni dio trpeze za koju svakodnevno sjedaju njihova djeca, pored ostalog, čine slatkiši, razne vrste kom-pota, voća, a u pudingu koji sprema teta Ljuba nađu se čak i groždice.

Koliko savjesno i kvalitetno svoj posao obavljaju zaposleni u Poslovnoj jedinici »Mladostbiha« dovoljno govori i to da u proteklih nekoliko mjeseci nije bilo nikakvih primjedbi čak ni prilikom inspeksijske kontrole. Inače, za posao u cijelosti, tačnije kompletnu brigadirsku ishranu najodgovorniji je Sead Kurbe-gović, rukovodilac Poslovne jedinice u Zavidovićima. Što se tiče nabavke svih neophodnih artikala, to je briga Smaje Hodžića, kome najčešće ni Sarajevo nije daleko, ako je samo siguran da će moći da nabavi bolje i kvalitetnije. Sve u svemu, čini se, jedna je želja, više od dvadesetak ljudi iz »Mladostbiha« da omladina bude zadovoljna! Da ih se, nekoliko hiljada brigadista, kad se vrate u svoje mjesto, sjećaju po lijepom!

Dušanka STANIŠIĆ

Kad pjevaju veseli Bosanci...

Uz pratnju svog harmonikaša djevojke i mladići, članovi brigade »Ivan Goran Kovačić« iz Kiseljaka zapjevaju i zaigraju. A kako bi brigadiri bez pjesme koja ih prati svuda, na trasi, u naselju, na zabavi.

Modričani na akciji »Ibar-Lepenac«

Omladinska radna brigada »Posavsko-trebavski odred« iz Modriče, boraviče mjesec dana na SORA »Ibar-Lepenac«. Brigada je sastavljena pretežno od omladinaca Srednjoškolskog centra za osnovno obrazovanje, a ima 55 brigadira. Za komandanta brigade izabran je Ivo Stivić, radnik Rafinerije ulja.

Na ovu akciju modrički brigadiri odlaze 5. avgusta, a u oktobru će učestvovati na izgradnji pruge »Šamac — Sarajevo«.

Inače, na dosadašnjim akcijama mladi iz Modriče postigli su značajne uspjehe i dobili visoka priznanja, među kojima se ističe Plaketa »Veljko Vlahović«, Plaketa IX kongresa SK Srbije, »Heroji Kozare«, »Heroji Kosova«...

Upravo je u toku akcija pod nazivom »Udarnički za udarnika« u kojoj omladina Modriče učestvuje i vodi akciju na izgradnji porodične zgrade višestrukom udarniku i učesniku mnogih saveznih i lokalnih radnih akcija, 65-godišnjem Jovanu Cvijetiću iz Skugrića. Od brigade »Posavsko-trebavski odred« poklonjen mu je i TV-prijemnik.

M. Lj.

Iz pera dežurnog spikera

ZAVIDOVIĆI, JULA — Sjedim iza ovog prozora već danima, ispred mene prolazite, neko od vas samo pogleda, neko uputi osmijeh, a neko i poneku lijepu riječ. Zahvalna sam na tim osmjesima, i lijepim riječima, jer to je gotovo jedino, osim mojih poziva putem mikrofona što me vezuje sa vama.

Postoji neki zid između nas, koji bih željela ukloniti, samo ne znam kako. Vi odlazite na trasu, s krampom koji nije nimalo lagan na ramenu, dok vas ja ispraćam sa laganim mikrofonom u ruci. Dolazite umorni sa žuljevima na dlanovima, sa natečenim rukama i nogama, sa kašljem i prehladom, dok ja po cijeli dan sjedim ovdje, dajem obavještenja i pozivam vas na izvršenje zadataka. Ja vam gotovo naređujem, iako na to nemam prava, vi me slušate, dolazite, odlazite...

Zid se još više podiže između nas. Nemam žuljeva po dlanovima, ne bole me noge i ruke, osjećam slab psihički umor, ali to nije ništa. Zid je još veći.

Ne učestvujem u vašim šalama, ne pjevam sa vama na trasi, samo se u sebi radujem vašim uspjesima, a bojim se reći ćete zašto se radujem kad sa vama i ne radim.

Zid je još veći, kako ga srušiti???

Brigadirka Elizabeta Fučijaš, ORB
»Simela Šolaja«, Šipovo

У НЕКОЛИКО РЕДАКА

Из Завидовића:

♦ Гости из Модриће

Представници Рафинерије уља из Модриче прекјуче су полазницима курса за возаче Б категорије одржали предавање. Говорили су о техничким особинама аутомобила, о њиховом одржавању и правилном кориштењу. Овом приликом представници Рафинерије уља из Модриче, насељу у Завидовићима поклонили су неколико својих производа — уља за све врсте аутомобила на којима се обучавају бригадири за возаче Б категорије.

♦ Акција у граду

Бригадири оmlадинског насеља у Завидовићима у прошлу недјељу радили су на траси. Поред рада на прузи они су радили и у граду. Наиме, њих 160 изашло је да уреде прилазне путеве новозграђеним стамбеним зградама у Улици Петра Докића које су завршене, али нови станари не могу добити кључеве због тога што прилазне комуникације нису биле завршене. Овом акцијом тај посао је завршен, те се може рећи да су и бригадири допринијели да нови станари што прије уселе у своје станове.

♦ Такмичење са Мостарцима

Прошла недјеља је у насељу Завидовићи био прави спортски дан. Бригадири који нису отишли на трасу присуствовали су такмичењима репрезентације насеља и чланова спортског друштва »Локомотива« из Мостара. У току дана одржане су двије утакмице — у кошарци и малом ногомету, те сусрет у шаху. Иако су бригадири пружили добре игре гости су у свим дисциплинама побједили. У кошарци резултат је био 90:80, у малом ногомету 4:2, а у шаху 3:1 у корист спортиста »Локомотиве«. Чланови мостарског спортског друштва такође су одржали и демонстрацију у чудно вјештинама, што је била права посланица за мнобројне полазнике чудо-курса у насељу.

♦ Посјете

Иако у насеље Завидовићи скоро сваки дан некој бригади стигне посјета — званична или пријатељска — иако је увијек неки гост у кругу насеља, јучерашњи дан је ипак био изузетак. Док је већина бригада била на траси, око поднева је у насељу било више гостију него бригадира. Посјете су стигле готово свим бригадама. Одржани су разговори са друштвено-политичким представницима општина из које су дошле бригаде. У неким бригадама су гости одр

жали предавања, а ОРБ »Симела Шолaja« је одржала бригадну конференцију којој су присуствовали и њихови гости.

♦ Пази, снима се!

Јуче је у насеље стигла екипа Телевизије Сарајево која је почела снимање репортажне емисије о бригадирском животу. Извршене су све припреме за бригадно вече на летној позорници и на траси. Али, због лошег времена и јаког пљуска, дио снимања је одгођен за вечерас.

♦ Курсеви

Од укупно 38 полазника есперанто-курса, њих 32 су јуче са успјехом завршили прво упознавање са новим језиком. Организована је писмена провјера знања на којој су нови чланови есперанто савеза показали солидна почетна знања.

Плесна школа у Насељу Завидовићи је такође завршила са радом. Укупно 92 редовна полазника су на синоћној провјери знања показали да се и поред напорног рада за 20 часова може научити и добро плесати.

М. Д.

...из Жепча:

♦ Порука из Њујорка

Бригадири универзитетске бригаде Београда ОРБ »Вера Благојевић« добили су интересантну поруку чак из далеког Њујорка. Јавио им се Решико Шемовић, дугогодишњи акцијаш и активиста Београдског универзитета, који је тренутно на стручној пракси у САД. Зажелио је бригадирима у Жепчу што боље радне учинке и што више пребачених норми, а посебне поздраве упутио је својим старим друговима-акцијашима са Козаре.

♦ Педесето писмо

Бригадир Ивица Вукоја из сплитске ОРБ »Друга далматинска«, прославио је јуче са својим колегама необичан јубилеј: примио је јубиларно педесето писмо за протеклих два десетак дана проведених у насељу ОРБ Жепче.

♦ Радио-репортажа уживо

Представници комисије за информисање ОРБ »29. новембар« приредили су у емитували радио-репортажу »Девет градова — једна младост«. Емисија је снимана уживо, без припрема и договора са бригадирима у оmlадинској радној бригади »Орјенски батаљон«. Говорило се о резултатима прве декаде, тренутној ситуацији и расположењу бригадира за рад, а аутори ове, како је оцијенено, веома успјеле репортаже били су Гордана Тањага, уредник и Војкан Марјановић сарадник.

М. Бо.